

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань соціальної політики, зайнятості та пенсійного забезпечення

01008, м. Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.: 255-40-35, факс: (044) 255-41-70

№ 04 - 34 / 16 - 104929

" 04 " 05 2017 р.

ЛОПАТНЬОВУ О.С.

Шановний Олександр Сергійовичу!

У Комітеті Верховної Ради України з питань соціальної політики, зайнятості та пенсійного забезпечення, керуючись частиною десятою статті 23¹ Закону України «Про звернення громадян», розглянуто подану Вами електронну петицію як звернення громадян з проханням врахувати до загальної тривалості робочого часу перерви для відпочинку і харчування та часу для проїзду до місця роботи.

З огляду на викладену Вами інформацію повідомляємо наступне.

Час відпочинку — це встановлений законодавством час, який працівники можуть використовувати на власний розсуд та протягом якого вони вільні від виконання покладених на них трудових обов'язків.

Основними видами відпочинку є перерви протягом робочого дня, щоденний відпочинок (перерви між робочими днями), щотижневі дні відпочинку, святкові й неробочі дні, відпустки.

Так, відповідно до статей 57 та 66 Кодексу законів про працю України (далі – Кодекс) час початку і закінчення щоденної роботи (зміни) та час перерви для відпочинку і харчування передбачається правилами внутрішнього трудового розпорядку.

Працівники використовують час перерви на свій розсуд та можуть на цей час відлучатися з місця роботи.

Зазначена перерва не включається в робочий час. Час початку і закінчення перерви також встановлюється правилами внутрішнього трудового розпорядку.

Водночас, згідно статті 142 Кодексу трудовий розпорядок на підприємствах, в установах, організаціях визначається правилами внутрішнього трудового розпорядку, які затверджуються трудовими колективами за поданням власника або уповноваженого ним органу і виборним органом первинної профспілкової організації (профспілковим представником) на основі типових правил.

Відповідно до пункту 2 частини 1 статті 29 Кодексу до початку роботи за укладеним трудовим договором власник або уповноважений ним орган зобов'язаний ознайомити працівника з правилами внутрішнього трудового розпорядку та колективним договором.

Крім того, статтею 21 Кодексу, в якій визначено поняття трудового договору, передбачено, що працівник зобов'язується виконувати роботу за трудовим договором і має дотримуватися трудового розпорядку.

Також Комітет зазначає, що відповідно до статті 259 Кодексу Державний нагляд та контроль за додержанням законодавства про працю юридичними особами незалежно від форми власності, виду діяльності, господарювання, фізичними особами - підприємцями, які використовують найману працю, здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Стосовно запропонованих Вами змін щодо зарахування до загальної тривалості робочого часу перерви для відпочинку і харчування та часу для проїзду до місця роботи, повідомляємо, що з ними ознайомлено народних депутатів України – членів Комітету, які відповідно до статті 93 Конституції України мають право законодавчої ініціативи у Верховній раді України.

З повагою

Голова Комітету

Л.Л.Денісова